

1. beginpsalm	- Psalm 62: 1,4
2. na de wet	- Psalm 65: 2,3
3. gebed	
4. schriftlezing	- Galaten 4: 1 - 11
5. tussenpsalm	- Psalm 51: 1,3, 5
6. tekst	- Zondag 14
7. gezang na preek	- Gezang 30: 3,4
8. na de belijdenis	- Gezang 30: 5
9. gebed	-
10. collecte	-
11. slotpsalm	- Psalm 145: 2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wat moet je doen als je een grote schuld hebt?

Waar ligt je redding wanneer je een bedrag moet betalen dat je niet kunt overzien?

Dat is een lastige vraag vooral voor mensen die zien dat hun tekort aan geld alsmaar oploopt.

Steeds verder zakken ze weg in de ellende omdat ze geen geld meer hebben om dat te kopen wat je echt nodig hebt.

Denk maar eens aan die mensen bij wie het gas en de elektriciteit is afgesneden omdat er niets meer betaald kon worden.

Zulke mensen komen in de kou te zitten en hebben 's avonds geen licht meer.

Want ze hebben een dikke schuld!

Meestal lukt het deze mensen ook niet meer om op eigen kracht uit hun zorgen komen.

Of er moet een ander zijn die hen wil helpen. Wellicht iemand die de middelen heeft om die grote schuld uit te betalen aan al die mensen aan wie betaald moet worden.

Van zo'n man wordt twee dingen gevraagd: in de eerste plaats of hij *wil* betalen en vervolgens of hij voldoende *kan* betalen.

Hij moet zelf geld hebben, maar dan moet hij het ook willen uitgeven voor een ander.

Als dat zo is kan er weer licht gaan branden en de kachel weer gestookt worden.

Wanneer we stil staan bij *onze schuld bij God* dan kan het genoemde voorbeeld duidelijk maken wat het betekent dat wij door onze zonden schuld hebben bij God.

Ja, dan gaat het om een enorme schuld.

Er staat een onbetaalbare rekening open bij God.

En dat heeft tot gevolg dat we vanwege die schuld geen toekomst meer hebben want God is rechtvaardig.

Hij eist dat onze schuld die wij bij Hem hebben, betaald wordt. Anders wacht de eeuwige dood.

Tenzij ... er een Redder, een Middelaar gevonden wordt die alles van onze schuld betaalt.

Zondag 14 wijst er op dat er zo'n Middelaar is: Jezus Christus. Gods eigen Zoon. Hij is een Redder die geen geld geeft voor ons, maar Hij is een Heiland die iJzn eigen bloed heeft gegeven als prijs voor de verzoening van al onze zonden.

Dat is het evangelie van zondag 14 dat we hebben samengevat in het thema:

JEZUS CHRISTUS HEEFT ALS ECHT GOD EN ECHT MENS DE SCHULD VAN ONZE ZONDEN BETAALD.

De Catechismus begint in Zondag 14 aan de verklaring van het werk dat onze Heiland Jezus Christus allemaal gedaan heeft om ons te verlossen.
Dit werk van Jezus, in lijden, sterven en opstanding, wordt tot en met Zondag 19 uitgelegd.

Het eerste werk nu van onze Verlosser hier op aarde is Zijn geboorte.
Steeds wanneer het kerstfeest is denken we met elkaar terug aan die geboorte.
Uit eindeloos erbarmen met onze grote nood, daalde Hij neer vanuit de hemel naar de aarde.

Maar Zondag 14 wil méér zeggen dan dat de Here Jezus geboren is.
Kijk direct maar naar het begin van het antwoord: "de eeuwige Zoon van God heeft de menselijke natuur aangenomen".
Hij *nam* onze menselijke natuur aan. Dat wijst er op dat Zijn geboorte Zijn eigen keus was.
De eeuwige Zoon van God, die altijd God is en blijft, heeft onze menselijke natuur aangenomen.

Wat is dat die: menselijke natuur?

Hier moeten we denken aan het bestaan, het leven als mens. Met daarbij tegelijk ook al die eigenschappen die wij als mens hebben.

Al die eigenschappen van pijn, lijden, van honger en vreugde, al die eigenschappen van de menselijke natuur nam Christus aan toen Hij als mens werd geboren.

Gods Zoon werd eigen aan al onze menselijke eigenschappen.

Behalve de zonden.

Ik denk dat we hier moeten toegeven dat dit boven ons verstand gaat.

Want wie is God?

Vader, Zoon en Heilige Geest! Drie-enige God.

In Zondag 14 belijden we dat de tweede Persoon van deze drie-enige God de menselijke natuur aanneemt.

Ons verstand kan dat niet beschrijven; alleen belijden. Dat is: de Bijbel naspreken.

Want alleen uit de Bijbel leren wij God kennen.

Zonder de Bijbel, zouden we niets van onze Schepper kunnen zeggen.

Wij zijn als een klein stofje aan een weegschaal of als een druppel aan een emmer.

Die druppels en stofjes tel je niet.

Als er een stofje op de weegschaal ligt, houdt niemand daar rekening mee.

Er is geen enkel mens die zal zeggen "die weegschaal is niet zuiver, want er ligt een stofje op".

Welnee, zo'n stofje ziet niemand.

Wat zullen wij (kleine stofjes) nu van God zeggen?

Eén ding kunnen we wel doen: in eerbied het eigen Woord van de heilige God naspreken. Want daar in de Schrift, daar staat wat de Here God van Zichzelf aan ons wil bekend maken, voor zover dat nodig is voor onze verlossing.

Bovendien kunnen we God eren om Zijn werken. Want daarvoor heeft Hij de mens geschapen.

We lezen in dat eigen Woord van God dat de Here de enige en eeuwige God is. Zonder begin en zonder eind.

Dat begrip *eeuwig* is voor ons niet uit te leggen. We denken dan aan een oneindige periode.

We bevatten dat niet en toch moeten we het steeds weer zeggen.

Als kinderen van God, als gelovigen worden we zo tot aanbidding aangevuurd.

Want deze hoge eeuwige God is onze Vader in Jezus Christus.

Laten we bij deze hoge, grote woorden, maar stamelend als kleine kinderen (met de Bijbel in de hand) over God praten.

Nu zegt Zondag 14 van onze Heiland Jezus: Hij is echt en eeuwig God.

Dan zeggen we in waar geloof en eerbiedig: ik vertrouw er echt op dat mijn Verlosser Jezus Christus ook echt God en echt mens is.

Zo heeft Hij als onze Middelaar ons van de schuld van de zonden verlost.

Eerbiedig aanbidden we deze Middelaar.

En dan zullen we niet zo dwaas zijn om Zijn Naam er zo maar als een stopwoordje oneerbiedig even uit te gooien. Dat is een regelrechte belediging voor de Here Jezus.

Want zijn Naam broeders en zusters, spreekt van Zijn werk.

Jezus is onze Middelaar.

Die Naam spreekt ook van Zijn status: Hij is echt God.

Daarom is het vloeken, waarin die Naam voor waardeloos en nietszeggend wordt gehouden, zeer ernstig.

Wanneer je vloekt dan zeg je eigenlijk: deze Naam heeft geen kracht in mijn leven. En dan duw je zo de rijkdom van die Naam eigenlijk van je af. Je neemt er afstand van. Je maakt je los van Gods Zoon: Jezus.

Maar wanneer u echt gelooft dat Jezus uw grote schuld voor God heeft betaald, dan zult u zijn Naam niet omlaag trekken of smalend spreken over Zijn werk of Zijn geboorte.

Maar integendeel, we gaan als mensen die Jezus kennen, zijn Naam verhogen en aanbidden. En vol lofprijzing over Hem spreken.

Want de christen gelooft in Christus en vertrouwt op Zijn werk als de losprijs voor al onze zonden.

Deze Christus, echt en eeuwig God, is mens geworden.

Daar gaat het hier om in Zondag 14.

Hier staat, dat toen Jezus in de kerstnacht mens werd, tegelijk God bleef!

Hij *wórdt* wat Hij niet was: echt mens.

En Hij *blijft* wat Hij is: echt God.

Broeders en zusters, er zijn heel veel verschillende meningen, dwalingen en ketterijen over de geboorte van Jezus.

Men zegt wel eens: Jezus is voor de helft mens en voor de helft God.

Dan heb je zoiets als iemand die half god en half mens is. Dat betekent dan gewoon dat Hij geen echt mens is en ook geen echt God, maar van allebei de helft.

Je hebt ook wel mensen die zeggen: de Here Jezus was een soort supermens. Een echte zoon van Jozef en Maria; een kind van Maria waar Jozef de echte vader van is.

Maar .... Hij was zo'n supermens dat er mensen zijn die Hem om zijn grootheid: Zoon van God genoemd hebben.

Jezus deed wonderen wekte doden op; Hij stak boven alle andere mensen uit. Super gewoon.

Daarom hebben mensen hem God genoemd. Maar (zo zegt deze dwaling) Hij was natuurlijk wel een mens.

Nee, Hij is geen God, maar je *noemt* Hem zo. Jezus heeft dan wel de naam 'Zoon van God', maar hij is alleen maar mens: geboren en gestorven. Meer niet.

En zo zijn er allerlei dwalingen over wie onze Heiland nu precies is.

Onze belijdenis broeders en zusters, zegt echter: de enige eeuwige Zoon van God is in de wereld gekomen.

Vanuit de hemel kwam Hij naar de aarde.

Hij daalde neer in de schoot van Maria. Zo werd Gods Zoon mens. Dat was Zijn daad!

Zijn eigen vrijwillige keus. De mens Jezus is tegelijk echt en eeuwig God.

Alleen zo kan Hij onze Middelaar zijn.

Let wel: Hij is onze Middelaar en geen **bemiddelaar**.

Want wat doet een bemiddelaar?

Denk je eens in: twee mensen hebben een dikke ruzie met elkaar. En dan roepen ze er een bemiddelaar bij die gaat proberen om de ruzie tussen die twee partijen op te lossen.

De bemiddelaar praat eerst met de één en dan met de ander. Iedere keer probeert hij of elke ruziemaker wat wil toegeven. Totdat elk van de partijen elkaar de hand kunnen geven. Als dat lukt dan is de ruzie opgelost.

Wat leert dit voorbeeld ons: dat deze bemiddelaar alleen maar praat met de ruziemakers. Hij bemiddelt. Meer kan hij niet.

Maar de Here Jezus is een Middelaar, die niet met twee partijen gaat praten. Trouwens onze God die met ons een verbond heeft opgericht zoekt geen ruzie.

Het gaat juist om een veroordeling, die op ons ligt, omdat wij tegen God gezondigd hebben.

Wij hebben door onze zonden, schuld bij God! Voor ons een onbetaalbare schuld!

Alle schuld van de twist tussen God en ons, ligt aan onze kant.

En dat kan – van onze kant – nooit meer goed komen. Want wij hebben een enorm grote schuld bij God. Onbetaalbaar tot in alle eeuwigheid.

Maar broeders en zusters, dan wijst de Schrift ons op de Here Jezus: als onze Middelaar. Als echt Mens komt Hij aan onze kant staan om de schuld van onze zonde op zich te nemen.

Dat is een wonder van Gods genade!

God tegenover wie wij een oneindige grote schuld hebben, *deze God* geeft aan ons Zijn eigen Zoon als onze Middelaar, die met Zijn eigen kostbaar bloed komt om het goed maken tussen ons en Zijn Vader in de hemel.

Daarvoor is Hij, Gods Zoon, mens geworden.

Het is voor ons een groot geheim hoe Maria dat leven in haar schoot heeft ontvangen. Onze Catechismus zegt eenvoudig: door de werking van de Heilige Geest. En de Nederlandse Geloofsbelijdenis noemt dit: "zonder toedoen van een man".

Wie de Schrift gelooft, geeft hier alle eer aan God onze Vader.

Want wie gelooft, zegt niet dat we alles wat de Schrift ons leert, *eerst* moet worden verklaard voordat we erkennen dat het waar is.

Broeders en zusters de *Schriften* spreken! En op Gods Woord zeggen wij altijd: amen, amen, Uw Naam zal alle eer ontvangen.

Laten we dit ook vasthouden tegenover alle kritiek, die spot met de maagdelijke geboorte.

Want er zijn mensen die lasteren en zeggen: het is toch volkomen duidelijk dat zo'n geboorte niet kan!

Een kind uit een maagd geboren, zonder dat ze met een man gemeenschap gehad heeft, die onzin vind je alleen bij godenverhalen van lang geleden.

In zijn brief aan de Galaten roert Paulus dit punt ook even aan. Daar haalt Paulus fel uit naar de joodse christenen die de besnijdenis aan de medechristenen willen opdringen. Die besnijdenis is een teken van het oude verbond.

Maar deze Joden vergaten de waarheid en de kern van het werk van Jezus Christus!

Immers Hij heeft Zijn kostbaar bloed gegeven tot verzoening van al onze zonden. Door dat volbrachte werk is de bloedstroom van het Oude Testament gestopt.

Maar vanaf de dag dat Gods Zoon als mens op aarde werd geboren en Hij in Zijn offer aan het kruis Zijn werk van Middelaar heeft volbracht, vanaf dat moment worden wij door het geloof in Jezus Christus kinderen van God.

Die verhoging verdienen wij niet zelf.

Christus: onze Middelaar maakt de verhouding weer goed met Vader in de hemel.

En (zegt Paulus) dit Evangelie kan u gepreikt worden, omdat God zijn Zoon heeft uitgezonden, geboren uit een vrouw.

Paulus zegt niet: geboren uit een vrouw en een man. Nee het staat er duidelijk: geboren uit een vrouw! Dit is de belijdenis van de maagdelijke geboorte.

En ook dat Gods eigen Zoon echt mens is geworden. Uit Maria.

En als echt mens en echt God heeft onze Middelaar ons van de vloek van de wet verlost. Hij droeg onze schuld. Door Zijn offer kocht Hij voor ons de verzoening. Dat is allemaal genade!

Uit genade gaan we de hemel in en niet door onze eigen gehoorzaamheid aan de wet.

Door geloof in Jezus Christus als waarachtig mens én waarachtig God zijn we erfgenaam van deze genade.

Onze Middelaar is op Gods tijd geboren als echt mens. "Als het ware zaad van David" staat er in antwoord 35. Daarom is Hij in Bethlehem geboren en was Maria zijn moeder en was Jozef zijn vader.

Jozef was uit het nageslacht van David, Mattheüs 1 vers 20.

Echter deze Jozef was niet zijn vader zoals alle andere vaders vader van hun kind zijn.

Maria kreeg het kind Jezus door de werking van de Heilige Geest. Hij werkte dit leven in haar schoot.

Het grote wonder is hier dat God langs deze weg Zijn eigen Zoon wil geven op onze plaats.

Over dit wonder van genade, klimt onze aanbidding op tot God in de hoge hemel. Wie totaal verslagen is vanwege zijn zonden, omdat hij weet dat die zonden ons naar de dood meeslepen, die zal bij dit Evangelie van de Middelaar *God alle roem en eer geven*.

Als een jongen van twaalf jaar kwam Jezus in de tempel, waar Hij met wijze mannen (die de Bijbel goed kennen) zit te praten. En als Zijn moeder hem na een paar dagen daar in de tempel vindt, verwijt ze hem: hoe kon je ons nu zo vol zorgen naar jou laten zoeken? Dan antwoordt de Here Jezus haar: weet u het dan niet, dat ik mij moet bezig houden met de dingen van mijn Vader?

En dan bedoelt de Here Jezus hier: God als Zijn Vader in de hemel. God is Zijn Vader met een hoofdletter.

Zo heeft de Here Jezus gewerkt op aarde: als echt God en echt Mens.

En antwoord 36 zegt daarvan: zo is Hij onze Middelaar die met Zijn onschuld onze zonden bedekt.

Op Hem kwamen de slagen neer van het oordeel van God over onze zonde.

Maar als echt God *kon* Jezus dit dragen als een zeer zwaar lijden.

Maar door al dit lijden heen heeft Hij overwonnen. En heeft Hij Zijn volk, Zijn kerk van de schuld verlost.

Op weg naar Golgotha, om daar de prijs voor onze schuld te betalen, heeft Christus de verzoeking van satan afgewezen. "Ga weg van Mij satan".

Satan wil ons wel vasthouden in de banden van de dood.

Want de verzoening van de schuld van onze zonden betekent dat wij uit satans macht van dood en hel verlost zijn.

Christus rukt ons van satan, van dood en graf weg.

En voor wie Zijn werk van Middelaar gelooft, opent Hij het eeuwig leven met God!

Want broeders en zusters, Gods eigen Zoon is sterker dan alle macht van de dood en hel bij elkaar.

En nu Hij alles heeft volbracht, is dit het vaste evangelie dat al onze zonden, waarin wij ontvangen en geboren zijn, voor Gods aangezicht bedekt zijn, antwoord 36.

Want wij die al vanaf onze geboorte zondaar zijn en niets hebben om aan God te betalen, hebben in en door Jezus Christus: weer het eeuwig leven.

Geloof deze belijdenis. En leef van harte met deze Here, uw Middelaar.

Geef Hem in heel uw leven de eer voor Zijn werk. Looft en prijst de Heer in heel uw leven.

Dat kan in het vertrouwen op Hem die als echt God, echt mens ons gekocht heeft tot kinderen van God.

Broeders en zusters, de Heilige Geest brengt ons in Zondag 14 naar de Schrift, waar dat geweldige evangelie ons geleerd wordt.

En deze zelfde Geest, die in de schoot van Maria Jezus heeft verwekt, werkt ook onder ons met het Evangelie opdat wij in dit geloof zullen volharden.

Wie nu dat Woord hoort én gelooft, geeft alle eer aan de Drie-enige God: Vader, Zoon en Heilige Geest.

Jezus Christus kocht ons met Zijn bloed.

En de Heilige Geest maakt ons eigen wat wij in Christus hebben: de vergeving van de zonden en het eeuwig leven. Zo gaan wij door het geloof in deze God, als rijke kinderen van Vader Zijn heerlijkheid in.

Want de Middelaar Jezus Christus is onze Leidsman op de weg naar dat eeuwig zalig leven.

AMEN